

Членуване на съществителни и прилагателни имена и

Публикувано от **Simonsita** на **02.02.2010, 19.02**

Членуване на съществителни и прилагателни имена и местоимения.

1. Пълният член за мъжки род, единствено число -ът,-ят се използва в следните случаи:

а) При членуване на подлога, изразен чрез съществително име от мъжки род, единствено число:

примери: Потребителят проверява поста си за грешки преди да го публикува.

Форумът се развива с бързи темпове.

б) При членуване на определението на подлога, изразено чрез прилагателно име или местоимение от мъжки род, единствено число:

примери: Нарастващият интерес към сайта безпокои конкуренцията.

Позитивният поглед прави живота по-лесен.

в) При членуване на именната част (м. р. ед. ч.) на съставно именно сказуемо (най-често след формите на спомагателния глагол “съм”):

примери: Нейният коментар беше неуместен.

Самият той пише тук под различно име.

2. Непълният член за мъжки род, единствено число -а, -я се използва при членуване на второстепенните части в изречението (допълнение, обстоятелствено пояснение и техните определения):

примери: Толерантното отношение е част от неговия характер.

Утрешният ден ще е по-хубав от днешния. Всичко зависи от начина на възприятие.

3. Определителният член -ят, -я се използва при съществителни имена с деятелни наставки -ар (-яр) и -тел:

примери: създател - създателят

огняр - огнят

вратар – вратарят

Забележка:

Думи, в които -ар не е деятелна наставка, се членуват с -ът, -а: коментар - коментарът; катинар – катинарът

3. С -ят, -я се членуват съществителни имена от мъжки род, единствено число завършващи на -й: край - краят, герой героят), както и следните съществителни: зет –зетят, лакът - лакътят, нокът – нокътят и др.

Практически правила за проверка:

Как можем лесно да познаем кой е подлогът в изречението? Едно важно правило може да ни бъде от голяма помощ. А то е, че подлогът управлява сказуемото. Следователно, ако променим

подлога, се променя и сказуемото. Съществува и друг начин да познаем, дали дадена дума е подлог.

Просто трябва да заменим въпросната дума с лично местоимение. Ако членуваното съществително име може да се замени с местоимението “той”, се използва пълният член -ът, -ят:

Новодошлият поздрави – той....

Ако членуваното съществително име се заменя с местоименията “него”, “го”, се пише непълният член -а, -я:

Очаквам госта - Очаквам него (го)

А сега едно последно правило. В математически стил то гласи:

необходимо условие една дума да бъде подлог е пред нея да няма предлог.

Това означава, че ако пред определена дума стои предлог, тогава тази

дума в никакъв случай не може да бъде подлог и следователно не трябва

да получава пълен член. След предлог се пише непълен член:

Бъдещето е в легалния софтуер.

Можеш да се довериш на изследователя.

6. Съществителни имена от женски род, единствено число, завършващи на “т”, се пишат при членуване с двойно “т”:

Благодаря ви, братя мили, за честта.

Пролетта дойде.

7. Съществителни имена от женски род, единствено число, завършващи на “щ”, се пишат при членуване с “щ” и “т”:

Нощта беше влажна и мрачна.

Той запали свещта.

Често се допускат при образуването на прилагателни. Ако дадено прилагателно в мъжки род завършва на -нен, то тогава формите за женски и среден род единствено и за множествено число завършват съответно на -нна, -нно, -ни. Във всички останали случаи, когато прилагателното в мъжки род завършва на -ен, формите за женски и среден род в единствено число и за множествено число завършват съответно на -на, -но, -ни.

Пример:

-НЕН

Странен - м.р.

Странна - ж.р.

Странно - ср.р.

Странни - мн.ч.

-ЕН

Свещен - м.р.

Свещена - ж.р.

Свещено - ср.р.

Свещени - мн.ч.

Членуване на съществи

Powered by

Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024